

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita prom-ve-ndu, id equidem probamus libenter. (Az általunk a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 ft., félévre 2 ft. 50 kr., negyedévre 1 ft 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.

Előfizetheti a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felelős szerkesztő:

Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: szerdán este és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szekesfejérvár, kigyó-utca 9. szám.
Hirdetések helyenként 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr.

Vallás és politika.

Mig a parlamentben fáradszató tusa folyik, melynek elhallgatott célja a kormány megbuktatása, addig reánk katolikusokra a legfontosabb esemény előjátéka zajlik le az országban, az autonómia választás. A kormányon levő párt züllöttsége és macacssága, a melylyel nem is liberális, hanem hatalmi politikáját védelmezi, nem a legnagyobb reményekkel tölt el arra nézve, hogy mi lesz a mi autonómiánkkal.

Azt tudjuk nagyon jól, hogy a kath. autonómia kongresszust összehívó királyi leirat, nem a kormány közbenjárására érkezett le. Miután az összehívást a kormány nem akadályozhatta meg, természetesen, hogy mindent el fog követni, hogy a kongresszus munkálatainak eredményét semmisítse meg. Egy ízben már sikerült a katolikus kongresszus munkálatait eredménytelenné tenni, és bizonyos, hogy fog találni módot a kormány arra, hogy ezuttal is minden eredmény nélküli maradjon a kongresszus tanácskozása.

Ez az egyedüli oka, hogy a jelen viszonyok között nem tudunk lelkesedni az autonómia választások iránt, mint a mennyire lelkesednénk, ha bizni tudnánk a kormány jóindulatában. De hát remélhetünk-e igazságot, remélhetjük-e jogos kívánalmaink kielégítését a Bánffy kormánytól, mely a legutóbb lefolyt választások alkalmával

olyan brutálisan eltaposta a polgárjogokat? — Mindent várhatunk ettől a kormánnytól csak jót nem; csak azt nem, hogy a kath. autonómia kérdését becsületesen és igazságosan fogja megoldani.

A választások közben igen különös módon igyekeznek ők és emberek a választási kérdésbe belé vegyíteni a politikát.

Mikor az általános választások voltak, de sőt még annak előtte, már akkor, mikor a néppárt megalkult folytonosan azt hangoztatták, hogy a néppárt beleviszi a politikába a vallást. Vád, vádat ért és nem akarták belátni azt, hogy nem mi vittük be a politikába a vallást, hanem a liberálisok, a midőn liberális törvényeikkel durván belémarkoltak egyházi ügyeinkbe. A néppárt éppen e törekvés elleni tiltakozásnak volt kifejezője és a revízió követése a vallásnak a politikától való elválasztását célozza.

De azt nem lehetett nekik megmagyarázni, mert nem akarták elhinni, mert igen kívánatos volt nekik e gyanúsítással politikánk veszélyességét hirdetni és a mi törekvéseinket telforgató irányzatuknak tüntetni fel.

E gyanúsításokkal akarták pártunkat kiszorítani a parlamentből. Nagyon jó katolikusok voltunk ahhoz, hogy a parlamentben veszély nélkül helyet foglalhattunk volna, így érveltek ellenünk a liberálisok.

Most midőn az autonómia választások

folyamatban vannak igazán meglepő érveléssel óhajtanak a kongresszusról kiszorítani pártunk vezérlő férfait. Azt mondják, hogy mi beakarjuk vinni a vallásba a politikát, veszedelmese vagyunk az egyházra és az autonómiára. Ha valakiről tudják, hogy politikai érzelmeiben a néppárttal rokonszenvez, ez elegendő ok előttük arra, hogy ellenünk mozgalmat indítsanak. Igen sok helyen halljuk a gyanúsításnak hangjait, a melyben elsőrangú szerepet játszik az, hogy néppárti politikát akarunk keverni az autonómia mozgalmakba. Olyan előkelő helyen is, mint a főváros, szintén volt alkalmunk hallani ilyen forma gyanúsítást.

Ime ez a liberálisizmus. Igazság nincs benne, hazugság minden léleket vétele! Csoda-e, ha nincs benne sem elég önzés, sem elég becsületesség, hogy a gyanúsítástól tartózkodjék.

A parlamentben veszélyes a néppártul konzervatív vallásossága miatt, oda nem lett volna szabad beengedni, mert bevitte a vallást a politikába. Vagy igaz volt ez az állítás vagy nem? Mert ha igaz volt, a mit rólunk annak idején mondtak, úgy most nevetséges az indoklás s hivatkozás a mi veszélyességünkre. Ha jó katolikus érzelmeink miatt nem volt helyünk a parlamentben, úgy éppen ez okból mi vagyunk leghivatottabbak, hogy a katolikus autonómia kongresszusán a katolikusokat képviseljük. És mégis gyanúsítanak bennünket,

Alkonyat.

— A „Fejérmegyei Napló“ eredeti tárcája. —

Írta: Németh Ödön

A fürdő-szezon már vége felé járt. A vendégek egy része készülődött visszatérni a fővárosba. Az utolsó napokat azonban szeretnék volna mentől kellemesebben eltölteni s azért kérésükre a fürdőbériő bálat rendezett az utolsó vasárnapon.

Már a délutáni órákban megkezdte a fiatal-ság a táncot künn a rondón, a hová alig férközhettek be egy-egy vonalnyi napsugár.

A rondó melletti árnyékos területen voltak a terített asztalok, mellettük a mamák s a nem táncoló közönség hallgatta a zenét és figyelte a táncot. Ott ült egy asztal mellett a fürdő-szezon ünnepeit szépe, Schvimmer Márta is az édes anyjával. Nem volt ezuttal körülötük udvarló gárda, miután ez alkalommal Schvimmerné fontos dologról tárgyalt a leányával s az ügyes urnő mosolytalan, komoly arccal fogadta az elhaladó fiatalság üdvözlését és nyomban a leányához fordult és folytatta a megkezdett beszédet. Ebből megértette mindenki, hogy ezuttal egyedül óhajtanak maradni.

Sok találgatásra adott ugyan alkalmat ez a komoly tartózkodás, annál is inkább, mivel eddig Schvimmerné valóságos ambicióval nővelte udvarát s míg egy-két mama leányával unottan töltötték át egy-egy délutánt, Schvimmerné és leánya körül folytonosan hullámozott a fiatalság. De művéazilig is értette a mama a

fiatal embereket magához édesgetni. Ha feljök közeledett valamelyik a mama már messziről mosolygott reá, s köszöntésüket mindig úgy fogadta, hogy az egyuttal a társalgás kiinduló pontját is képezte s nem hagyhatták őket el, még ha akarták volna sem. De hát ugyan melyik fiatalember nem örvendett, mikor az előkelő mama és szép leánya társaságában lehetett? Mert Schvimmerné típusa volt az előkelő mamáknak. Pényes, de mindig alkalomszerű toiletteken lehetett őt látni s ha leánya egyszerűen is volt öltözve, a mama annál jobban figyelt a fővárosi szabó remekét.

Mikor valaki köszöntötte őket, Schvimmerné a köszönést mindig fűszerezte egy-egy megjegyzéssel.

— Jó napot Mezei ur! — Hát ön nem rándult ki ma a tárnai völgybe? — Vagy: Jó rapot bíró ur! — Miért olyan komoly ma, mintha legalább is halálos ítéletet akarna valaki fölött kimondani? — Vagy: Isten hozta tanár ur! Jó hogy jön. Ön kitűnő természetbúvár legyen segítségünkre, mondja meg lesz-e ma eső?

Szóval Schvimmerné köszönetei, szívéyes mosolygó arca valósággal olyan volt, mint a lépes vessző.

Visszont azonban senki sem értette jobban távol tartani magától a kellemetlen embereket mint ő. Sőt olyan udvaris formában osztatta fel a társaságot is, hogy senki sem nehezelt meg reá.

A fürdő-szezon alatt két állandó kísérőjük volt a hölgyeknek. Práger Béla egy dúsgazdag

fővárosi háztulajdonos fia és Tormay Pál egyik közeli kis város győmszinasának tanára. A fürdőhely mások ügyével foglalkozni szerető nénikéi azt állították, hogy Práger a mama, Tormayt, pedig a szép Márta nézte jó szemmel.

Nehogy egy pillanatra is félreértse valaki, megjegyezzük, hogy Schvimmerné senki sem gyanúsította azzal, hogy talán gyöngéd érzelmeiket táplál Práger iránt. Ilyen gyanunak árnyéka sem vetődött reá s csak úgy értették hogy mint jó pártiet dédelgette — a leánya számára. És éppen ebben rejlett a helyzet érdekessége, mert ha Márta semmi feltűnő érdeklődést nem is mutatott Tormay iránt, mint a hogyan a tulságos pedáns Schvimmer mama mellett ez egyáltalán nem is volt lehetséges, de az bizonyosan megállapítható volt, hogy szép nagy szeméi igen szívesen találkoztak Tormay szemével. Ezen sokat evődtek az irigy mamák, a kik titokban figyeltek a dolgot és örültek is, hogy Schvimmerné partie-vadász terveit a leánya érzelme nem követi. Mindenki azt várta, hogy ebből pompás drámai összeütközés lesz a szezon végén, a mikor az ilyen kérdések elszoktak dölni.

Sokan úgy hitték, hogy ezen a mai délutánon mama és leány erről a kérdéssel tárgyal s bizonyos figyelemmel kísérték volna az arcvonásaikat, avagy ellesték volna beszédüket, ha az ovatos Schvimmer mama ezuttal nem választotta volna ki azt a külön álló asztalt, a melyet egészen elfűd a vissza tekintetek elől a két szép babér fa.

Es, a kik ezt hitték a mama és leánya

Mai lapunk 8 oldal.

és a mi embereinkkel szemben törül met-szett liberálisokat óhajtanának a kongressz-usba bejuttatni. Valóban kaczagató do-log a liberális katolikusok vallásos érzel-meire hivatkozni! Csak még az hiányzik, hogy mint nélkülözhetlen kelléket az auto-nómiai kongresszus világi képviselőinek, kimondják, hogy megkívántató kellék a szabadkőművesség. Hiszen a liberalizmust a szabadkőművességtől csak egy lépés választja el és tulajdonképpen a liberalis-mus a szabadkőművesség szülötte.

Különbön hiába való ezáltal a gya-núsítás, mivel a liberális jelöltek nem kapnak többséget sehol s így az autonómiai képviselők majdnem kivétel nélkül a meg-bizható jó katolikusokból fognak kikerülni. Hogy azonban a kongresszus tanácskozá-sának mi lesz az eredménye azt nem tudhatjuk. Ha azonban a kongresszus becsületes és igazságos autonómiát óhajt szervezni, ott lesz a kormány, hogy azt tönkre tegye.

Az autonómiai választások.

A katolikus önkormányzati választások már megkezdődtek s országsszerte folyik a küz-delem. A kik a mai társadalmi viszonyainkat, politikai helyzetünket és különösen a katolikus közönséget ismeri, egy nagy és reánk nézve örvendetes csalódáson mennek keresztül, mert bizony alig számítottak olyan érdeköldésre, a a minőt lépten-nyomon tapasztalhatnak a kath. egyház autonómiájának kérdésében.

Ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy az érdeklődés mindenütt csakugyan olyan mérték-ben nyilvánul, a minőben kellene, a minőben az egyház méltó volna reá, hanem konstataljuk, hogy jóval több, mint a mennyire azok számi-tottak, akik az idők hőmérőjét figyelemmel kísérik.

Mert ha látjuk az összeirt választók szá-

beszélgetéséről azok nem csalódtak sejtelmek-ben. Schvimmer né valóban pompás tanácsokkal megspékelve adta elő leányának a helyzetet.

— Holnap elfogunk utazni, így tehát nem halaszthatjuk el máskorra ennek a megbeszélését. Práger ma, mikor megkérte tőlem a kezdet megmondta, hogy még ma választ kér.

— De mama, hiszen te tudod, hogy nem szeretem, miért nem mondtad neki mindjárt meg — választotta a leány s arca egészen halavány volt attól a rémitő előérzettől, a mely szívét szorongatta.

Schvimmer né nem lepte meg a válasz. Nyugodtan nézett átható tekintetével leányára s bizonyos kicsinyléssel a hangjába válaszolta:

— Nem szereted? — Hiszen nem is erről van szó. A szeretetet nem lehet magunkra parancsolni. Itt csak arról van szó, hogy Práger megkérte a kezdet s neked mint okos leánynak ezt a kitűnő parthét el kell fogadnod.

— De mama! — Márta valóságos ijedelemmel nézett az anyjára.

— Semmi de! — Nem azért vagyok anyád hogy ne legyek ovates a jövőd iránt. A szerelem olyan, mint az álom, gyakran szép színes, varázslatos, de ha jó a reggel s vele az ébredés csak fájdalmas érzést hagy hátra. Pedig a milyen bizonyos, hogy az éjszakát föl-váltja a nappal, olyan bizonyosan követi a szerel-met a kiábrándulás. A tapasztalat azt bizonyítja, hogy azok a legszerencsésebb házasságok, a melyek nem kötetnek szerelemből. A házasság után összetörődnek a házastársak s rövid idő alatt szeretni fogják egymást. És ez a szeretet állandó és változhatatlan, mert nem a társa-dalmi érintkezés hazug formái, ámitó külszine

mát itt is, ott is és szembe állítjuk az autonómia minden anyagi hasznot kizáró más különbnél különbféle módon kihasználható kérdéssel; ha latba vetjük azt is, hogy az összeirtás igazán az intelligens és nem intelligens elemre nézve egyaránt a legalkalmatlanabb időben és a leg-rövidebb terminus alatt történt; lehetetlen el nem csodálkoznunk az eredmény kielégítő volta felett.

Már most beköszöntött a választás, néhol már meg is történt, a legtöbb helyen most következik.

A pesti I. választókerületben br. *Barkóczy* Sándor pártja rövid idő dacára oly sikeresen szervezkedett, hogy *Márkus* József polgármesterrel szemben előreláthatólag győztesen kerül ki a választásból.

A jásbéri választókerületben egyhan-gulag *Apponyi* Albert gróf választatott meg autonómiai képviselőnek.

Nagy-Surányban (Nyitram.) a beadott sza-vazatok mind *Marsovszky* Endre dr. orsz. kép-viselőre estek.

Perbétén (komáromi választó kerület) az összes megjelent választók kivétel nélkül *Pechata* Antalra, mint a kath. autonómiai kongresszusra külön-dő világi képviselőre szavaztak.

Komárom-Udvard községben noha *Boncz* Ferenc Udvard szülöttje s párthivei megfeszít-tették érdekében minden erejüket, a választás mégis *Pechata* Antal győzelmével végződött, ugyszintén *Érsektől* (Komárommegye). Még e csendes patrián sem hiányzott a korteskedés. Az egyik földesur irásban adta oda cselédsé-gének az ellenjelölt nevét, — hogy el ne felejt-sék — s azzal ajánlotta őt, hogy méltóságos ur. Figyelmeztette őket, hogy a kormány meny-nyire jóakarója a népnek s hogy ha az ellen-jelölt győzne, nem kellene a papnak párbert fectni. Hanem hát népünk már eléggé nyögi a kor-mány „jóakarátát“ s azért bizony inkább le-szavazott a tekintetes *Pechata* Antalra.

A soroksári választókerület *Tóth* községé-

hozta létre, hanem a mindennapi érintkezés öszinteségéből keletkezett. Majd meg fogod te is Práget szeretni.

A leány szomorú nagy szemével elnézett a fák között. Nem hallotta e perczen a zenét, nem a mulatók élénk zibongását, csak a fák koronáját szaggató szélnek szomorú zúgását.

Nem messze tőlük egy férfitársaságban ült Práger s a leány elnézte azt a lomhatestű fiatal embert, a ki szellemtelen tekintetű, kö-vér arcával bambán bámult a táncolóokra. Ez az ember legyen az ő férje? Ezt ölelje, ezt csókolja s erre mondja az anyja, hogy meg-fogja még szeretni! Nem, nem, — utálja e gondolat hatása alatt, jobban mint az előtt s va-lami irtózat vesz erőt rajta arra a gondolatra, hogy ez az ember esetleg jogot nyerhet arra, hogy őt lusta karjaival átölelje.

Majdnem kiszökött a köny a szeméből. — Nem tudom szeretni, utálok! Édes mama ne kívánd, hogy a felesége legyek.

Olyan volt a hangja, mintha elfojtott zo-kogás közben szakadt volna fel a melléből. Schvimmer né azonban nem hatotta meg a kö-nyörgés, csak felingerelte.

— Esztelen vagy! — Tudom azt az ál-modozó tanárt szeretted, a ki úgy jár a világ-ban mint valami holdkóros. Egy félbolond, a ki képes rimeket faragni. Az ilyen holdimádó emberek rendkívül romantikus színezetűek és igen hasonlatosak a regények kiszínezett alak-jaihoz. — Esztelenség! — mormogta fokozódó ingerültséggel. — Talán csak nem akarnál ennek az embernek felesége lenni? Eppen egy ilyen fajankónak neveletlek! Szép kilitásaid lehet-nének a jövőre.

A leány lehajtotta a fejét s nem szólt

ben *Lubrich* Ágost 100 szótöbbséggel választatott meg.

A vácsi választókerület *Heréd* községében *Szapáry* Gyula gróf választatott meg.

A pécsi választó kerülethez tartozó *Magyar-széki* plebánia választói 322-en szavaztak le. *Majláth* László grófra 303 és *Erreth* Jánosra 19 szavazat esett.

Rózsavölgy községben gr. *Majláth* György 262 szavazatot kapott.

*Kétegyháza*n szavazattal bíró polgár volt 234, leszavazott 52 *Wittmann* János orsz. kép-viselőre, más nem kapott szavazatot.

A *vepsprémi* egyházmegye *següdsi* esperesi kerülete jul. 13-án tartott gyűlésen a jelenvolt 21 plebános és káplán szavazataiból 19 szava-zatot kapott *Kemenes* Ferencz pápai praelátus és apátkanonok, továbbá ugyancsak 19 szava-zatot kapott *Peller* Pál murakereszturi apát-plebános. Világi jelölt a kerületben gr. *Hunyady* Imre nagybirtokos. A pápai esperesi kerületben legtöbb szavazatot kapott *Kaufman* Géza csóthi plebános és *Palotai* Ferencz praelátus és kanonok.

A *nagyvárad*i egyházmegyéhez tartozó *Szent-Jobbn* e hó 11-én 171 szavazatot adtak be, mindannyit *Bathány* József grófra.

A *Margitai* esperesi kerületben eddig há-rom papi képviselőjelölt jött komoly kombi-nációba, ugmint: *Vidovich* György címzetes kanonok, volt országgyűlési képviselő, *Karcs* Lollion derecskei és *Spett* Gyula gyomai ple-bánosok.

A *tolna-tamási* választókerület 25 plebá-niája közül eddig 16 plebánián ejtett meg a választás. A szavazatok mind *Paál* József jó-százigazgatóra estek.

Aradon 6396 választó római katolikus polgárt irtak össze. Sofronya. Ötvenes és *Szent-Pál* választóinak összeírása is elkészült s most betűrendben állapítják meg a választók név-sorát s nyolcz napra a plebánia kerületében, melyhez *Paulis*, *Milova*, *Odvos*, *Konop* és *Berzova* tartozik, a leszavazások már megtörtén-tek és a jelölt *Zselénszky* Róbert gróf 194 sza-

semmi. Bántotta anyjának gunyolódó kicsiny-lése. Gyáya volt ahhoz, hogy védelmére keljen annak az embernek, de azért az ajkai olyan szomoruan tapadtak egymáshoz, mintha sirni akarna.

— Szép jövő mondhatom! — folytatta Schvimmer né, — egészen méltó ahhoz a neve-léshez, melyben részesültél. Tormaynak lehet nyolczszáz forint fizetése, éppen elég lenne arra, hogy éhen ne vesszetek, amig magatok vagytok. Hanem ha majd hat-hét gyerek be-vonulna a háza, gondolkozhatnátok, hogy mi-képpen éltek meg. Jönne a nyomorúság s a koldus szegénység társa a betegség. Schvimmer Mártnak igazán pompás tervei vannak a jövőre.

Leoldott arany karkötőjét, melylyel eddig szórakozottan játszott oda dobta haragosan az asztalra, aztán elnézett büszke szemével a mulatók fölött, tekintetre sem méltatva leányát, a ki emberfölötti erőt fejtett ki, hogy leküzdje a sirást.

Amennyire energikus volt az anya, any-nyira gyöngé és gyáva volt a leány. Szeretett volna ellene mondani az anyjának, szeretne volna kérni, de látta, hogy milyen haragos s nem mert egy szót sem szólni.

Schvimmer né szintén hallgatott, csak egy-egy oldal tekintet vetett a leányára. Márta még egy kissé magához tér. Nem akarta, hogy megrikassa itt nyilvánosan. Már is bosszantotta, hogy Márta olyan kétségbeesett arcot vág.

Jó idő eltelte után ismét a leányához fordult.

— Talán arról is elfeledkeztél, hogy hely-zetünk nem tűri a halasztást és megrongált anyagi viszonyainkban segítségre van szükségünk. Tudod jól, hogy atyád halála után csak

vazatot kapott ezen egy plebánia-kerületből, hihetőleg az alsó-aradi espereskerület többi plebánia hívei is mind ő reá adják szavazatukat.

Az *oravicsei kerületben*, hol a liberálisok már nagy hangon beszéltek *Jakabffy Imre* főispán autonómiai képviselőjelölt megválasztásáról. A választás még nem történt meg, a katolikusok túlyomó része azonban *Paszt Vilmos* kuriai bíró, törvényszéki elnök mellé sorakoznak.

HIREK.

— **A pápa látogatói.** XIII. Leó pápa a napokban számos ifju nőt fogadott nyaraló helyén, a kiket meg is vendéglátott kávéval. Gróf *Pecci Lajos*nak, a pápa unokaöccsének egyik leánya Rómában a Jézus szent szívére nevezett zárdában nevelkedik s őt hívta meg a pápa. A fiatal grófnő ugyan tulajdonképpen csak egyedül volt hivatalos atyja nagybátyjához, a pápához, de a szentatyja megengedte neki, hogy barátnőit is magával hozhatja. A fiatal hölgyek nevelőnőjükkel együtt érkeztek meg a Vatikánba. A pápa nyaralója kertjében fogadta őket, a hol a bájos társaság megengedte egy himnuszt, mire a pápa szívélyesen társalgott velök, különféle közérdekű dolgokról s megajándékozta őket ezüst érmeikkel, majd süteményt és kávéval szolgáltatót föl a társaságnak. Végül pedig vatikáni fogatokon küldte haza kedves vendégeit.

— **József főherceg Érsekújvárról.** József főherceg a honvédség megsemmisítésére tett kúrójában szerdán este *Besztercebányáról Érsekújvárra* érkezett, hogy az ott állomásozó 6. honvédszázad felett szemlélt tartson. A város ez alkalomból ünnepi díszet öltött. A főherceg fogadtatására a pályaudvaron megjelentek *Kuban Imre* polgármester, *Szirányi György* járásbíró és *Massányi Mihály* h. polgármester; a katonaság részéről *Borovicsényi Gyula* cs. és királyi kamarás őrnagy, továbbá

pár ezer forint maradt, a melyből, ha önző anya letem volna, nyugodtan megélhettem volna egész életemen át, csak takarékosnak kellett volna lennem. De én sokkal jobban szerettem, sem hogy eldugtalak volna a világ elől. Mindent rád raktam volna, hogy szépségedben tündökölj. Azt akartam, hogy hozzád méltó férjet kapjal, hogy előkelően, gond nélkül élhesd át az életet. Pénzünknek utolsó maradványát fordítottuk az ideai fürdőzésre, sőt adóis csináltam. Szerencsés voltál, megkérte kezede egyike a főváros leggazdagabb fiatal embereinek. Irigyelt módon, előkelően élhetnéd át az életet, de te ezt elakardod vetni szentimentális hóbortból. Magadat egy küzdelmes életbe, engem pedig a nyomorúságba akarsz dönteni.

És mintha a jövő rémképei őt is elérzenyítették volna, jobb kezével elárnyékolta a szemét a melybe könnyek gyűltek.

A tánczolóik vígan mulattak a közelben. Éppen akkor hagyta abba a cigány a csárdást s a fáradságtól tánczosok zajosan követelték annak folytatását. Pajkos dal kacagott fel a hurokon, a melybe bele hangzott egy-egy vidám kurjongatás. Mulattak a közelben.

És a fürdő büszke szépsége, az irigyelt Schvimmer Márta, úgy érezte, hogy a szíve szakad meg. A míg az anyja haragos volt, addig ha nem szólt is, ha nem védekezett is, érezte, hogy minden vád, minden ellenvetés közelebb hozza őt ahhoz az emberhez, a ki azt hitte mindene. Nem gondolt addig, csak ő reá. Éa most, mikor sirni látta az anyját, büszke szép anyját, a ki előtte az anyja és a nő mintaképe volt, most úgy érezte, hogy közzé és az imádott férfi közzé valami áthághatlan akadály

a képviselőtestület és városi tisztikar tagjai. A polgármester üdvözlő szavai után a főherceg hosszu díszes kocsisor által követve a Bittószállodába hajtatott. F. hó 15-én reggel a főherceg nagy kísérettel kilovagolt a gyakorló tisztkart és a legénységet megdicsérte. A főherceg ezután az állomásra hajtatott s a 14-ik honvéd gyalogezred megvizsgálása végett *Nyitrára* utazott. Kíséretében volt *Bolla* altábornagy kerületi parancsnok, *Jankovics* főhadnagy parancsértiszt és *Daubner* százados. A nyitrai vasútállomáson *Thuróczy* Vilmos főispán, *Markhot* Gyula alispán és a közhivatalok főnökei valamint a város képviselői és tübben fogadták. A főispán üdvözlő beszédére a főherceg nyájasan válaszolt, mire a megjelenteket magának bemutatatta. A város fel volt lobogóva. A menet 50 fogaton hajtatott a Korona-szállóba, hol a főherceg szállása volt. Tegnap reggel 7 órakor a sátor táborban csapat-szemle volt, délben pedig a főherceg dísz-béredet adott, melyre a honvédtisztkar és a polgári közhivatalok főnökei hivatalosak voltak. A főherceg már délután Nyitráról kocsin Kis-Tapolcsányba utazott.

— **Egyházmegyei hírek.** *Ásvány* Albert Vajtáról a felsőváros helyett *Perkátára* helyeztetett át, *Szalay* József perkátai káplán pedig ugyanazon minőségben a felsővárosi plebániára küldetett.

— **Major Ferencz dr. kitüntetése.** Mindenki előtt ismeretes azon nemes tett, melylyel *Major* Ferencz dr. országos képviselő a görögököt örök hálára kötelezte. A megvert görög hadsereg korházait sorra járta és a betegek gyógykezelésénél majdnem egy hónapon keresztül segédkezett a görögöknek. Major Ferencz ismeretes ügybuzgalomával s nagy tehetségével valóban pótolhatatlanná tette magát annak idején a görög korházakban. Már ottléte alatt kitüntető bizalommal és szeretettel környezte az udvar tagjaitól kezdve lefelé mindenki. Mikor eljött, a legnagyobb rokonszenvvel búcsuz-

zuhant: az ő édes anyjának síró arca és kétségbeesett szomorúsága.

E perczben csak leány volt, a ki szerette az édes anyját. Nem jutott neki e pillanatban eszébe, hogy a hozandó áldozat, milyen nagy, csak azt tudta, hogy az édes anyját meg kell vigasztalnia, hogy meg kell mentenie a bizonytalan jövőtől.

Előbbre hajolt az asztalon, megfogta az édes anyja kezét és úgy sugta, hízkelkedően neki azt a két szót, a melyben a gyermeki szeretet alázata, büszke önfeláldozása volt kifejezve.

— Édes mamám — úgy teszek, a hogy te kívánod!

Schvimmerné megfogta az átnyújtott kezét, gyöngéden megszorította s csak annyit mondott:

— Én édes jó leányom!

Sokáig hallgattak mind a ketten. Az anyja nem mert örvideni, a leány nem mert szomorkodni.

Csak később mert Schvimmerné rátérni a részletekre. Beszélni kell Prágerral, meg kell mondani néki az elhatározást.

A leánynak ismét a szívébe szorult a keserűség.

— Csak ne most, csak ne előttem!

Aztán érezte, hogy gyöngye lesz s nem bírja tovább a bámésztottság előtt a tetetést.

— Édes mamám, én felmegyek a szobánkba.

Ugy-e nem haragszol, ha ma nem jövök ki?

— Aztán a keblét fojtó keserűségtől alig bírta hozzá tenni a szomorú indokolást.

— Olyan fáradt vagyok!

Az anyja szánakozva nézett reá és nem tett semmi ellenvetést. Hiszen az a legkevesebb, a mit a jelen esetben vigasztalásul megtenni

tek el tőle. Most a görögországi vöröskereszt-egylet küldött hozzá üdvözlő iratot, a mely a következőképp hangzik: „*Athén*, 1897. július 6. 897/514. sz. *Képviselő ur!* A görögországi vöröskereszt-egylet központi bizottságának szürcensége van meleg szölnönetének kifejezését adni azon nagybecsü szolgálataidért, melyeket ön a görög hadsereg sebesültjeinek tett; nevezetesen a „*La Thessaile*“ uszó kórház földézetén és a „*l'Union des dames*“ kórházába Athénben. A görög hadsereg sebesült katonái és azok, kik őket ápolták, mindig hálával fognak visszaemlékezni az ön odaadására. — Görögország kétségtelenül bizonyítottát fogja adni ön iránt érzett hálájának. Fogadja képviselő ur mely tiszteletünk kifejezését. A bizottság nevében a másodelnök: *G. Typpaldo-Kosaki*. A titkár nevében: *B. Patriko*.” — Ezen kívül mint értesülünk a görög miszterium felterjesztett tett Major dr.-nak magasabb érdemrenddel való kitüntetése végett, a mely már legközelebb meg fog érkezni.

— **Póterettségi vizsgák.** A székesfejérvári tankerület pótló és javító szóbeli érettségi vizsgálata i. é. szept. 10-én lesz a székesfejérvári kath. főgymnasiumban. A pótló érettségire jelentkezni kell szept. 8-án, a javítóra szept. 8-án a hivatalos órákban. — Kelt Székesfejérvárott, 1897. jul. 17. A kath. főgymnasium igazgatója.

— **Az erkölcsi nevelés módszere.** Erről a nagyfontosságú kérdéstről tartott előadást *Steinberger* Ferencz dr., pápai kamarás, a szatmári kath. képzőintézetek érdemes igazgatója, kiváló kath. tanügyi írók, a szatmár-ugocsa-megyei kath. tanítóegyesületek legutóbb tartott közgyűlésén, melyet lapunk mai számában egész terjedelmében közlünk mi is. „Kétségbe nem vonható érdeme a modern iskolának, — mondja e figyelemreméltó beszédben — hogy a letűnt idők gyötrelmes, lelket ölo oktatás módját az értelemfejlesztés könnyed modern és kellemes lépezésévé varázsolta át. Amde ennek a módszernek tökélyesbítése csak az értelemfejlesztésre irányult, csak a tudást vette célba azt gondolván, hogy ez az értelmi műveltség oly varázshatású fényes nap, mely csak áldásos sugarakat szórhathat szerteszét, mely-

kötelessége, hogy megengedje neki szabadon kisírnia magát.

A nap már a láthatár szélén bujkált a felhők mögött. Vöröses viszfényre a napnak ott égett a fák levelein s a távoli lugas falán, a mely olyan volt, mintha lángba borult volna.

Márta fáradtan kelt fel az asztal mellől. Mielőtt elindult volna fel a szobájába megállt egy pillanatra. Mélyen föllégett aztán szüszal az elhatározással, hogy nem fogja senki észre venni, milyen nyomorultnak érzi magát, büszkén felemelt fövel megindult lakoztatók felé.

Üdvözölték innen is, onnan is és ő szívesen bolingattott szomorú, szép arcával. Már kiért a tömkelegből, ott ment a fasonra a villa felé, mikor egy oldalutról csengő hangon üdvözölte valaki.

A leány a hang hallatára megrázkódott s mintha földbe gyökereztek volna lábai megállott egy pillanatra.

Ijéden nézett az üdvözölőre, a ki gyors léptekkel sietett felé.

Tormay Pál volt!

A leány lelkén rémülettel sirt át egy kétségbeesett hang.

Az istenért csak most ne! Aztán hirtelen elfordult a közeledő Tormaytól s majdnem futva sietett a villa felé.

A visszafojtott keserűségtől kifáradt melőlől nehezen szakadt fel a lélekzet. Azt hitte eltullad, elesik, de azért sietett, hátra sem nézve. A léposkún valósággal felrohant, s mikor beért a szobába, odarogyott térdre a pamlag elé és keserves zokogásba tört ki.

Sokáig sirt anélkül, hogy gondolkozott volna. Hiszen a nagy szomorúságban képtelen volt képzeteket alkotni.

nek nyomában már szükségképen ott kell teremnie az erkölcsnek. De az élet, ez a legjobb tanítómester, bizonyítja, hogy a tudás és erkölcs nem mindig járnak egy uton, de két különböző dolog ez, mingyárt külön gondozást kíván. A meszelátó pedagógus arra hívja fel tehát a tanítótól a figyelmét, hogy keresse immár az erkölcsi nevelés módszerének utait, ennek tökéletesítésére szentelje figyelmét. És maga is alapos utmutatást adva e célra, lángoló lelkesedéssel kéri a tanítóságot, hogy üzzék ki falai körül az utilitarizmus szellemét, állítsák vissza jogaikba a detronizált ideálokat. „Értőorrásunk az élet becsületet harczára nem a föld rögében keresend, hanem a kék égolt verőfényes régióiban. Nem nevel jól a földnek az, a ki nem nevel egyszerűsmind az égnak is.“ Magasztos intelem, melynek be kell járnia az egész világot, hogy meghódítsa az elméket és szíveket.

A kintornás család bújja. Sötét este volt már, midőn a vándorlásba belefáradt kintornás család a seregélyesi téglaház mellett pihenőre tért. Nem váltottak szobát maguknak, összes vagyonukat magukkal vitték és nem féltek, hogy elrabolják tőlük. Az a kopott, zöld posztós szekrény, a melyben annyi fájdalom, andalító, annyi tánczrakeltő dal van, éppen jó asztalnak, a melyen szerény vacsorájukat elköltöthetik. A bogárszörű, csillagos homloku lovasok pedig nyugodtan nézi őket okos tekintetével. Nem kívánczik padlós, jászolyos istállóba, nem kér drága abrakot a fáradságos munka után, hanem meglegszik azzal a kevés, poros szalmával, a mit a takarodó kocsik után szedegettet számára kis gazdája, az a szökefűrti fiúcska. A bányászto melegség és nagy fáradság csakhamar kimeríti a kis társaságot, elnyomja őket az álom és alsznak — boldogan. A kis csillagos ló pedig legelészve, zöld füvet keresgél a mezőn. Kora reggel, midőn a nap felkelt,ők is talpon voltak. Ki írja le azonban bánatukat, midőn hűséges utitársukat, vigasztalójukat, a kis csillagos lovat nem találták seholl. Hiába szólították nevénél, hiába kutatták át a mezőket, a kis bogárszörű ló eltűnt, elveszett. Özvegy *Bajkai Istvánné*, a család feje

Már alkonyodott, mikor némileg lecsillapodott. Felbomlott haját hátra simította, s a sirástól még remegő ajakkal oda ment a. ablakhoz és kinyitotta.

A közeli hegyek sötétlő tömege kezdett beléveszni az égből szürkülő háttérbe. Márta fáradt, szomorú tekintettel nézett belé a komor alkonyba. Néha egy-egy gondolat villant át agyán. Egyszer a völgyégye jutott az eszébe, mászor az a másik, a ki reá nézve a mai naptól kezdve nem létezik.

Milyen lesz az ő élete? — Mit fog hozni a jövő, a mely olyan komoran, kifürkészhetlenül homályosan állott előtte, mint a borongó alkonyi táj.

Az ablak alatti országon a mulató parasztek tértek vissza a faluba. Vidám hangulatban, kaczagva mentek el az ablak előtt legények, leányok.

Márta utánok nézett, bár csak a sötétlő alkonyban fehér ruhájuk villanását látta. Milyen boldogok lehetnek — sóhajtott szomoruan. Aztán tenyerébe hajította fejét és ismét felvetette a kérdést:

Mi lesz veled?

A völgyben kanyarodó országon vonuló parasztek estjén vidám nótá csendült fel. A kóborló aji szél oda fuja az ablakban busuló szép leányhoz: „... Kétszer nyilik az akácza virága...“

Márta fölkapta fejét.

— Nem, nem igaz! — kiáltotta kétségbeesetten. Hazudik ez a nótá! Az alkony után az est jön s azután pedig az éjszaka.

Es sirva, zokogva borult le az ablak parkányára...

Lenn a zeneszótól hangos parkban éppen akkor vigasztalta kedvencz hasonlatával Schvimmer mama a kikoszorozott Tormay Pált.

— Ne busuljon tanár ur! Minden álomra ébredés jön s minden éjszakára hajnal.

megkérte a közeli csendőrséget, hogy segítsenek nekik a keresésben, hogy visszahassák kedves állatukat; eddig azonban még nem találták nyomára és a szomorú kintornás család búsan hordozza utczáról-utczára kopott sipláját s midőn felcsendül a dal, oda hullik néhány könnyesepp is arra a fakó zöld posztóra.

— Felhívás. Az E. M. K. E. igazgató választmányának folyó évi június 30-án tartott ülése elhatározta, hogy mozgalmat indít *Bethlen Gábor* gróf, az Emke első elnöke emlékének az egyesület kolozsvári palotája előtti parkba szoborral megörökítése végett. Az Emke igazgató-választmányja a hatóság útján kéri fel meggyűnő áldozatkész közönséget, hogy ezen hazafias czélt közadakozással tegye lehetővé.

— Magyar ifjusági önképzőkör alakult *Duna-Adony* községben. A kör alapszabályait a napokban hagyta jóvá a helyügyminiszter.

— Tánczvizsgalom a lövöldében. Folyó hó 11-én a polgári lövöldében a déli vasuti műhely munkásai élvezetes, szépen sikerült nyári mulatságot rendeztek. A vidám hangulatot nagyban emelték a dalegylet által jó betanulással előadott énekszámok és a vasuti munkászenekar hatásos zene arabáján. Az esti órákban megeredt a tánc, a mely pompás jókedvvel eltartottt kivilágos-kivirratig. Jelen voltak: Almási Sz. Jánosné, Arany Istvánné, Balogh Lászlóné, Barta Mihályné, Bartos Gyuláné, Bónai Lajosné, Brittig Simonné, Bukács Béláné, Csermák Ferenczné, Csordás Sándorné, Éles Lajosné, Galambos Károlyné, Gróf Iuréné, Haar Józsefné, Hekele Józsefné, Hoinigné, Horn Agostonné, Juhász Józsefné, Kapitány Ferencné, Koller Jánosné, Korent Antalné, Kováts Sándorné, Kutni Frigyesné, Lasits Istvánné, Lichtneckert Józsefné, Márkus Lajosné, Mózer Istvánné, Nagy Józsefné, Nagy Sándorné, Németh Gusztávné, Niksz Lenárdné, Perlaki Istvánné, Rieder Nándorné, Ruttner Aladrné, Schvarcz Mátysné, Skrivának Károlyné, Smesni Józsefné, Somogyi Lászlóné, Sörös Pálné, Sümegi Lajosné, Stift Emilné, Szabó Ferenczné, Szabó Jenőné, Szilágyi Józsefné, Takáts Józsefné, Vekerle Józsefné, Vekerle Sándorné, Vindisch Ignáczné, Viniczai Andrásné, Viniczai Ferenczné, Zetykó Nándorné, Zsinka Gáborné, továbbá — Almási Mariska, Arany Juliska, Arany Rózsika, Barkáts Irén, és Gizella, Barta Mariska (Szolnok), Bartánék Mariska, Bán Etelka (Kecskemét), Brittig Margit, Császár Hermin, Csermák Mariska, Fornbach Janka, Haar Anna, Hekele Erzsike, Hoinig Lujza, Horovitz Rózsa, Jandek Mariska, Juhász Terike és Karolin, Kapitány Etelka, Knittelhoffer Mariska, Kováts Erzsike, Krammer Anna, Kutni Katicza, Lichtneckert Etelka, Magdits Anna, Mai Lujza, Márkus Mariska és Lujza, Mattausch Rózsa, Matusek Janka, Mózer Mariska, Nagy Ida, Neproszel Margit, Perlaki Ilonka, Podhorni Etelka, Radats Anna, Schvarcz Anna, Sütő Mariska, Szabó Anna (Sárbogárd), Szabó Emma, Szentes Juliska, Szputa Erzsike, Teizenhoffer nővérek, Varga Erzsike, Varhanek Terike, Viniczai Margit, Viniczai Sárika, Zetykó Katicza (Budapest), Ziina Mariska, Zsinka Margit stb. stb. Felül-fizettek: Róde Imre 2 frt; Almási Sz. János 1 frt 80 kr; Dr. Trummer Gyuláné 1 frt 40 kr; Bartsch Ferenc, Császár Gyula, Csilléri József, Csitári G. Emil, Csizmadia Vendel, Németh Gusztáv, Veidovits N. 1-1 frt; Gerbán István, N. N., Nagy József, Vindisch Ignác 80-80 kr; Schmöltz 70 kr; Arany András, Kruntorád Imre, Sörös Pál, Verbay Albert, Viczenty Árpád 60-60 kr; Balogh Sándor, Bogár Gyula, Bónai Lajos, Csordás Sándor, Gróf Imre, Heidei József, Keger Antal, Knittelhoffer Ferencz, Péntek János, Rieder Nándor, Schumann József, Skrivának Károly, Smesni József, Veltzel Lajos Vendég Endre 50-50 kr; Havranek Jenő, Ispaiics Ignác, Margrüber Gyula N. N., Somogyi Béla, ifj. Tógl Gyula, Zavaros 40-40 kr; Arittig Árpád, Hoinig, Mattausch Imre, N. N., Zetykó László 30-30 kr; Habetler Gyula, Kováts József, Vadász József, Zsinka Gábor 20-20 kr. A felülfizetőknek, ugy Brittig Margit kisasszonynak a rendezői jelvények szives elkészítéséért a rendezőség mond köszönetet.

— Még egyszer az arató sztrájk. A „F. N.“ 55-ik számában megjelent egy czikk: „Arató sztrájk Fejermegyében“ czimvel. Ezen czikkben — mint kiküldött tudósító tárgyilagosan irtam le az arató sztrájk lefolyását. Egy korrektor ugyanezen lap 56-ik számában részlegesen írja le a kilenczede „Perkátai pontok“ létrejöttét, s korrekurájához hozzáteszi: „Ez az igazi tényállás“ — a mi máskülönben annyit jelent, hogy a megelőzőtt tudósítás elferdített tényállás. Egy tudósító sohasem terjeszkehdetik ki minden apró cseprő dologra, mert a lapot nem lehet megtölteni csak egy dologgal, mert akkor unalmas lenne, már pedig az arató sztrájkkal szépen még két „F. N.“-öt is meg lehetett volna tölteni. A tudósítónak arra kellett törekednie, hogy rövid, velős, tárgyilagos tudósítást küldjön be. S hogy ez ilyen volt, vesse össze bárki az említett lap megjelölt két számát. Ugy meggyőződhetik, hogy a „Perkátai pontok“ tudósítása mindkettőben ugyan az, tehát igaz az elsőben is, így nem elferdített, hanem az is „igazi tényállás“, csakis egy különbség van, hogy amaz u, emez pedig már ismételt s egy másik, hogy amaz rövid, de velős, míg emez részletes. Hogy kiszarolták a 9-ik részt, ez a sztrájk természetének következménye, mert a hol csak egy pár csoport emelték az arató bért, azt is ugy csikarták, ugy zsarolták ki. Eddig „az igazi tényállás.“ Most pedig jön az elhalgatott tényállás. A „Perkátai pontok“ kilenczedenek hallatára a kisbirtokosok aratói, Kis-Perkátá aratói is penzióba helyezték kaszáikat, hogy már ne említsem Hyppolit pusztá aratóit. Az igazság érdekében s a „F. N.“ tudósítása hitelessége végett irta meg ezeket az „Arató sztrájk Fejermegyében“ czimű czikk kiküldött tudósítója.

— Nebáncsd a másét! Szép mondas ez, gondolta magában *Izmidé* István, hanem azért nem átalotta hozzá tenni, hogy mégis csak jó volna megtapasztalni *Moharos József* újfajtájú kaszáját, a mit a városban vett a nagy kereskedésben. Szörnyű jó szerszám lehet! Eddig csak auzlágban látta, ott is csak képen, a mint egy ember a kaszájával borotválkozik, egy másik ember pedig ugy aprítja vele a régi fajtájú kaszákat, mint a gazdaasszony a káposzta torzsát. Kiváncsi volt tehát, hogy nézhet ki az a csodálatos szerszám; hát ügyesen odalopódzott *Moharos* földjére s egyszerűen elemelte. Otthon aztán rájött, hogy borotválkozni és vasat aprítani ugyan nem lehet vele, de annál jobban lehet kaszálni. Hozzá is fogott nagy lelki élvezettel, de nem sokáig tartott a dicsőség, mert *Kalmár* Ferencz mezőőr észrevette nála az idegen jószágot, elvette tőle s egyuttal értesítette a rendőrséget, a mely aztán gondosgott arról is hogy *Izmidé* elne feledje egyhamar ez „ártatlan“ mulatságot.

— Elkéseredett csizmadia legények. Két elkéseredett csizmadia legény ballagott kedden este az országon Kiliti felé. Komor arczal néztek maguk elé és eszükkbe jutott a mult vasárnap setét eseményei, a melyek meg setétebb elhatározást éreltek mag bennük. Mult vasárnap ugyanis felvettek egy pár megrendelt czipó ára fejében 6 frtot és azt még az nap éjjel közakarattal ellumpolták. Másnap reggel mármoros fejjel teljesen meggyőződtek, hogy ezen tettüket elviselni nem lehet. Elhatározták, hogy haza mennek szülőfalujukba és ott agyon lövik magukat. Zalogházba vitték tehát a ruhájukat s a kapott pénzen revolvert és töltényeket vettek, majd vonatra ültek s megindultak haza felé. — Kilitibe érve az országot mellett letelepedtek s elő vették a revolvert; kíváncsiak voltak, hogy mekkorát szól? *Varga* Ferencz hiába próbálgatta, nem tudta elsütni. Kikapta hát kezéből *Hegedüs* Elek, hogy ő megigazítja. Elkezdte igazgatni s addig csavarta, forgatta, míg egyszer csak esült és a golyó *Varga* Ferencz jobb térdébe furódott. Az öngyilkosságtól perze egyszerűen el ment a kedve mind a kettőjüknek. *Varga* Ferencz jelenleg a megyei kórházban fekszik, baja körülbelül egy hónapnál tovább el fog tartani. A sulyos testi sértéssel vádolt *Hegedüs* Elek pedig illetőségénél fogva a veszprémi kir. törvényszékhez kísértetett át.

Ügyilkosság. *Veisz* Dezső veszprémi illetőségű képügynök, a ki többszörönként megszokott fordulni városunkban, f. hó 7-én délután különös módon akart életének véget vetni. Bement ugyanis a vásártér sarkán levő *Pástor-y-féle* gyógyszerárba és valami gyógyszerrendelt. *Mig Kampis* József okl. gyógyszerész, ki a gyógyszerárban van alkalmazva, rövid időre kifordult a mellékszobába, *Veisz* Dezső az egyik üvegszekrényhez ugrott és vaktában kimarkolt egy üvegesét. Midőn *Kampis* József benyitott köszöntötte őt és eltávozott. Egyenesen szokott szállására ment a „*Féhr Bárány*“ vendéglő 2-ik számú szobájába, hol gondolkodás nélkül kiitta az üvegesét, a melyben hidrargirum, sulfarikum neutrum volt, mely elég erős mérég. Érezte is rögtön a hatását és segítségért kiáltott. *Veisz* Dezsőt *Rédey* József dr. vette kezé alá, de sikertelenül. Nem volt méntég a szerencsétlen számára, a ki is hasznos szenvedés után tegnapeste meghalt. Ezen esetről kifolyólag *Kampis* József ellen megindult a büntető eljárás, dr. *Bierbauer* Viktor v. t. főorvos figyelme pedig felhívott a gyógyszerárak megvizsgálására. A szerencsétlen ügyilki holttestét ma d. u. boncolta fel a törvényes ki orvos.

— **Tolvaj a vendéglőben.** *Gaal* József a ki jégverésben utazik, már tudniillik biztosít ellene nyakra-főre erdőt, mezőt, a saját kézi táskáját nem tudta annyira biztosítani, hogy egy szomorú emlékeztető estén el ne lopták tőle. F. hó 11-én este ugyanis *Pestre* utaztában *Pusztai-Pettenden* egy kis pihenőt tartott, és befordult egyik vendéglőbe rövid időre. Midőn el akart indulni, akkor látta, hogy börtöndje s a mit magával vitt: jegyzőkönyv, írószerek stb. hiányzanak. Ilyen állapotban első útját a csendőrökhoz intézte, a kik már-már előkerítették a tettest *Milátics* István személyében. Valószínűleg ő tulajdonította el a börtöndött és a többi tárgyakat s el is veszi ez esetben megérdemelt büntetését.

— **Rendőri hír.** *Szekeres* Mari és *Sándl* Teréz közszemérem elleni kikégés miatt 15–15 napig rendőrileg elzárattak.

— **Eladó szőlők.** A fiskális dűlőben egy nagy gyümölcsös, teljes berendezéssel, kényelmes lakóház és verandákkal, istálló, kocszin, fürdőház és kuttal, továbbá egy luczernás kert, ugyanott 7 oktál melyből beültetve 3 oktál van, a többi gyümölcsös, kapás és kapáló terület, jó kuttal, eleven sövény kerítéssel, végül egy teljesen beültetett ötvány, szőlő 3 oktál, lakóházzal és felszereléssel eladó. Értekezhetni: *Giffing* Edénél, Sz.-Imre-ut. 2. sz.

— **Egyházi szerek,** zászlók, miseruhák, keresztuti- és oltárképek, csillárok, kegytárgyak, képek és könyvek beszerzésére ajánlkozik *Szűts* és társa, a bibornok-érseki és Magyarország hercegeprimásának udvari szállítói. Budapesten, IV., *Kossuth* Lajos-utca.

* **Üzlet megnyitás!** Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy a miniszterium által engedélyezett **gyógyáru és illatszert** üzletemet a *Kossuth- és Szarka-utca* sarkán (*Dietrich-féle ház*) f. évi augusztus 1-én megnyitom, addig is míg bővebb hirdetésem és árjegyzékeimet közzétennem, előre is a n. é. közönség szives pártfogására ajánlom magamat. Mély tisztelettel *Segesváry* Dezső, okl. gyógyszerész. — Az új gyógyfűszeráru kereskedésnek *Kampis* József okl. gyógyszerész lesz az üzletvezetője.

Irodalom és Művészet.

Cantu Czézár mint pedagógus. Most jelent meg a M. T. Akadémia kiadásában az az emlékbeszéd *Óváry* Lipót l. tag *Cantu* Czézár felett tartott. Ez emlékbeszédből megtudjuk, hogy a nagyevű kath. történetirő, kit a kath. világ méltó tisztelete kísért sírjába, kiváló pedagógus is volt. Huszonegy éves korában kiadott első munkája „*Algo de la Lega Lombarda*“ verses költemény, már pedagogiai tartalmu volt, melyet *Cantu* hazája azon ifjúságának ajánlott, melynek keblét a honszeretet lelkesíti („*alla gioventu cui siringe l'umor del loco natio*“). Későbbi pedagogiai működését következőleg jellemzi *Óváry* Lipót: „A 30-as évek elején a milánói *Indipente* és *Ricogliatore* című folyóiratban a népnevelésről hosszabb cikksorozatot írt, és tapasztalatból ismervén a népnevelés hiányait, 1837-ben egy egész sorozatát adta ki a később szinte nélkülözhetlenné vált nevelési és iskolai kézikönyveknek *Il buon fanciullo* (A jó gyermek), melyet az elemi tanítóknak ajánlt, hogy értelmessé, felvilágosodottá, szorgalmassá és vallásosá neveljék a haza ifjúságát, *Il giovinetto d'istruzione alla bontà, al sapere, all'industria*, a jóra, a tudásra s szorgalomra oktatót ifju, melyben előkészíti a gyermeket arra, mint kelljen majd felnőtt embernek tennie; *Il Galantuomo*, a becsületes ember, mely könyvében az ember jogait s kötelességeit ismerteti. Végül *Il Bambino* és *Fior di memoria* című művei, melyek együttvéve egy teljes s addig soha meg nem kísértett nevelési encyclopediát képeznek. E hasznos s vonzó tartalmuknál fogva a legkellemesebb olvasmányul szolgáló könyvekkel *Cantu* ifjui lelkesedéssel egy magasztos eszménynek megvalósítását célozta. Ő ugyanis azt tartotta, hogy új népet kell nevelni, mely tudatával birjon emberi méltóságának, s e tudatához képest viselkedjék az életben. Mig tehát mások a haza nagyságát az irodalom s művészet fölvirágoztatásában, vagy a függetlenségért való hősies küzdelmekben keresték, *Cantu* magasra törő lelkét az foglalkoztatta, miként kelljen nevelni az új nemzedéket, hogy késületlenül ne találja magát magas rendeltetésével szemben. A romantikus iskola által elhíntett magvak már gazdagon csirzáltak, de a regény- s novellairók egy már regenerált nemzedéket tétéleztek fel, s i kább a mulattatást, mint az oktatást tüzték ki célul. Ezen a bajon vélt tehát segíteni *Cantu* ifjúsági munkáival, sokoldalú tudásával mintegy segédkezet nyújtván a tanítóknak, hogy az addig félelmetes iskolát bizonyos családiás otthonná varázsolván át, azt a gyermekekkel megkedveltesse s bennök a tanulási vágyat mindinkább fokozza. *Cantu* ifjúsági művei óriási feltűnést keltettek s több, mint 50 kiadást értek. Megjelentek francia, német, sőt örmény fordításban is s viszonyainkhoz alkalmaztatva, irodalmunkba is nagy haszonnal volnának átültethetők.“ — Egygyel több ok arra, hogy az egyházzal és hitéhez mindhaláláig hű tudós emléket hálás tisztelettel őrizzük.

VEGYESEK.

□ **I. Napoleon levelei.** Plonnál a napokban két kötetben megjelentek I. Napoleonnak levelei, a melyeket a második császárság idejében gondosan kisélejteztek attól való félelemben, hogy ezek a nagy ember prestige-ének ártnának. Ez azonban nagy tévedés, mert a levelekből kitűnik ugyan uralomvágya, lelke, de nagy eszének hatalmas voltáról és sokoldalúságáról is, a melyben a legnagyobb mellett a legkisebb is helyet talál, tanusodik. A kötetben 1810. február 13-áról egy parancs van *Prémusat*-hoz, a palota prefektségéhez, a melyben a következők állanak: „Mintán már a „*La Mort d'Abel*“ című opera inscenálva van, megengedem, hogy előadják. Ezentul azonban egy operát sem szabad a parancsom nélkül előadni... Általában nem helyeslem, hogy a bibliából merítsék a tárgyat: ezeket a tárgyakat át kell engedni az egyháznak... Mitholgiai és történelmi balleteket kell előadni, de nem allegorikusokat... Erre az évre még egy más történelmi balletet is

követeltek, a mely a körülményekhez jobban illik, mint a „*Sabin*“ nök elrablása.“ — *Henry* Napoleon az újságokkal még zsarnokibb módon bán, mint a művészettel, azt egy 1810. február 18-án kelt rendelete bizonyítja, melyet *Fouché*-nek, a rendőrminiszterhez intézett: „Nagyon elégedetlen vagyok a lapok szellemével. Ki hatalmazta fel a *Gazette* de Francet, hogy azt jelentse, hogy *Leon* de *Beauveau*, de *Novilles* és de *Mortemart* rendkívüli megbízatással mentek Németországba? Mit akar ez jelenteni? Nekem ez feltűnik, mert régebb idő óta veszem észre, hogy a lapok olyan dolgokba avatkoznak, a melyekhez semmi közük s telve vannak megbízhatatlan hírekkel.“ — *Nagyon* jellemző az az 1810. július 1-én *Saint-Cloud*-ban kelt levél, melyely utilaput kőt *Fouché* talpai alá: „*Ortranto* herczeg ur! A szolgálatai rám nézve nem kellemesek. 24 óra alatt el kell utaznia. Több közölni valóm nincs s kérem az istent stb.“

□ **Léghajón az északi sarkra.** Az újságok már említették *André* francia léghajósna vakmerő tervét, a ki léghajón akarja megközelíteni az Északi Sarkot. *André*et vállalkozásában a francia kormány is segítette. A napokban fog veszedelmes útjára indulni. *Hammerfest*ben lesz a fölszállás. Ebből az alkalomból, mint a *Temps* írja, nagy társaság utazott oda, hogy tanuja legyen a léghajó fölszállásának. A társaság tagjai közt van *Sveinrup*, *Nansen* hajójának, a *Pran*-nak egykori kormányosa, tízenegy turistával, a kik közt egy dán, egy angol, két francia, három hölgy és egy magyar utas is van.

□ **A párisi világi kiállítás munkálatai.** Nem sokkal kevesebb, mint három teljes év választ el még bennünket a párisi világi kiállítás megnyitásától, de azért már óriási arányokban folyik a munka a kiállítás számára kihalított területen. Több mint ezer munkás sűrű-forog az építkezések körül. Az iparparlatát már majdnem egészen lebontották, egy sereg pavillont pedig már földi alá hoztak. A III. *Sándor* czáról elvezetett út lid is gyorsan halad a befejezés felé, szóval, a francziáknak nincs mit félnök, hogy utol éri őket a modern kiállítások fatuma és nem lesznek kétszen a munkával a kellő időre.

□ **A leghosszabb alagut.** Most építik a világ leghosszabb alagutját *Colorado*nban, a *Pikes-Peak* hegy alatt. Az építési költségek 20,500,000 dollárral vannak előirányozva. A főalagut 20 angol mfd hosszú, míg a mellék-alagutak 30 mtd, úgy hogy a *Pikes-Peak* alatt összesen 50 mérföld alagutat építenek. A főalagut kiindulási pontja a hegy lábánál *Colorado* város mellett, a végpontja pedig *Sunol* város közelében van. A munkálatokat ez év április kezdték meg és úgy tervezik, hogy hét év alatt a nagy m! készen lesz. A főalagut közvetlenül *Pikes-Peak* csúcsa alatt vezet 7000 láb mélységben.

□ **Megzavart bikaviadatok.** *Barcelona*nban nemrég megtörtént bikaviadatok alkalmával nagyobb-szerű csendháborúk fordultak elő. Egyes csendháborítók az arnát felakarták gytujtani, úgy hogy a csend-orségnek kellett kivonulni a rend helyreállítása végett. Ket néző és két csendőr megsebesült. — *Burgosban* tartott bikaviadal is katasztrófával végződött. Két bika, mely a küzdeésre ki volt szemelve, megvadult, áttörte a korlátot és a közönség közé rontott. Gróf *Berberana* az utcára szabadult bikák után vágatott és midőn az egyik téren elérte őket, fegyverét rájuk sűtötte. A golyó azonban nem talált. A megbőszült bika erre féktelen dühvel rontott a grófra, lerántotta lováról, a magasba dobta s a lovat darabokra marczangolta. Később egy rendőr lelőtte a felbőszült állatot. Valószínű azonban, hogy most már a hatóságok is jobban ellenőrizni fogják ez új fajta diadalokat.

□ **Nemzetközi macska-kiállítás.** Münchenben az idén az októberi ünnepek alkalmából nemzetközi macska-kiállítást rendeznek. A kiállításban résztvehetnek egyszínű, csikós és kendermagos bundájú házi macskák, idegen fajtájú macskák, angorák, perzsiaiak, kinaiak minden elképzelhető színváltozatban. Ez azonban csak egyik része a kiállításnak. A másikban vannak a kidolgozott macskabőrök, macska szánkerépek, a macskákról írott könyvek, a macskák helyes nevelésére és gondozására szolgáló eszközök. A kiállításban résztvevő macskáknak szeptember 30-án már föltétlenül Münchenben kell lenniök, részvételi szándékukat pedig legkésőbb szeptember 20-ig előre bejelenteniök. A szereplő macskák bementesen feladva, kalitkájukon „Nemzetközi macska-kiállítás, München, Centralsäle“ címmel utazhatnak a bajor fővárosba. A szép példányok jutalomban részesülnek, a zsüri elnöke *Bungartz* János állat. Lesz huszonöt

tiszteletidj, — többnyire értéktárgyak, arany és ezüst érmek — azonkívül pedig több diszoklevél. A kiállítás október elsején déli tizenkét órakor nyitják meg.

□ **Az új páncélruha.** A Dowe híres páncélszövetének, melyet nem fog a golyó, akadt már utánczója. Egy osztrák szabó Zenglen Kázmér egészen hasonló szövetet talált föl. A minap Csikágóban nagy közönség előtt egy ilyen szövetből készült melényben produkálta magát. Egyik barátja ötször lőtt a szive tájára revolveréből, s Zenglen sértetlen maradt, a golyók visszapattanva, pár lépéssel labai előtt hullottak a földre. Mint később elbeszélte, mindössze egy kis szurást érzett, mikor a golyók érték.

Közgazdaság.

Érdekeink.

Középeurópai kereskedelmi szerződéseink 1903-ban járnak le. E szerződések megújításánál vagy meg nem újításánál nagy meggondoltsággal és előrelátással kell eljárunk, mert ezek a szerződések érdekeink egész zömét foglalják magukban. Saját vámvédelmünk és külföldi piacaink biztosítása mind a középeurópai vámszerződésekben van letéve, s ha meggondoljuk, hogy a szerződések megújítása előtt vámtarifánkat is revizió alá fogjuk venni, belogjuk látni, hogy ez a terminus összes kereskedelmi viszonyainkat új alapra fogja fektetni.

Nagyon is érezzük és eleget hangoztattuk is, hogy a magyar mezőgazdaság érdekeit hogyan játszották ki az osztrák ipar ellentétes érdekei kedvéért. Jól tudjuk, hogy a román, a szerb és orosz kereskedelmi szerződések mily nagy mértékben károsították és károsítják a magyar mezőgazdaságot azzal, hogy az államok nyersterményeit saját vánterületükön belül konkurensükké tették és mindezekben kívül maga a vámtarifa, mely a szerződésen kívüli árúkat és a nem szerződő államokra nézve irányadó, mily kevésse védik meg érdekeinket.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület már tavaly érintkezésbe lépett az Osztrák Gazdasági Egyesülettel az iránt, hogy egyesült erővel igyekezzenek a monarchia két felének gazdái az autonóm vámtarifa reformja érdekében lépéseket tenni. Most ugy látszik elkövetkezett az ideje, hogy a kormányok megtegyék előtanulmányaikat úgy a tarifa reformjára, mint a kereskedelmi szerződések megújítására nézve. A porosz kormány már megbizta egyik meghívott szakhivatalnokát az előtanulmányok végzésével, s az osztrák kereskedelmügyi miniszter már hozzáfogott a reform tanulmányozásához s a kereskedelmi szerződések megújításának előkészítéséhez.

A magyar kormány mindaddig nem nyilatkozott ugyan, de bízhatólag legközelebb szintén hozzáfog a szükséges adatok és vélemények beszerzéséhez. Ennél okvetlenül meg fogja hallgatni a kormány a gazdaközönséget is, mely gazdasági egyesületei és a magyar gazdaszövetség útján fog nyilatkozni. Igen üdvös volna, ha a gazdasági egyesületek már most behatóan foglalkoznának a kérdésekkel, nehogy olyan készületlenül találja őket a megtartandó ankét vagy a gazdavélemény nyilvánítás igénybevételére, mint például csak a legutóbb a kereskedelmi szerződés megújítása alkalmával, mikor a gazdasági egyesületek részéről a legfölszínesebb jelentések érkeztek be.

A gazdáknak már ma behatóan kell foglalkozniuk a vámkérdésekkel, mert az köztudomású dolog, hogy ez a mód az egyedüli, melylyel utját állhatjuk a külföldi termelés korlátlan versenyének s a melylyel saját vánterületünkön belül urrá tehetjük saját termelésünket.

A vámtarifa reviziójánál és a vámszerződések megújításánál egészen más viszonyok fognak a reform alapjául szolgálni, mint a minők a legutóbbi hasonló törvényhozási akciónál voltak. Nem csak az, hogy azóta a termelési érdekek képviselőite megváltozott arányban áll egymással szemben s hogy azóta az agrárius tábor olyannyira megerősödött, hogy már most számottevő tényező minden gazdasági és poli-

itikai mozgalomban, hanem maguk a termelési viszonyok, a technika és közlekedés nagymértékű fejlődése is olyan eltért helyzetet teremtek, mely mellőzve, a hamis politika következtében előállott káros szerződéses tételeket, még egy egész sor olyan részét is fűtte fel a gazdasági élet, értékesítés, termelés stb. megváltozott konjunkturáinak, mely újabb és még eddig szóba sem került intézkedéseket tesz szükségessé.

Mert a vámtarifa és a kereskedelmi szerződések reformjánál most azok a termények is nagyon tekintetbe fognak jönni, a melyeknek behozatala főleg az utóbbi években fejlődött ki. Így például számolnunk kell az amerikai gyümölcs, lóhere, luczerna behozattal stb., mely utóbbiakra a mai általános vámtarifa még csak vámot sem mér ki, s mégis meglehetősen behozattal ártnak nekünk.

Valószínű, hogy az államok megfogják ragadni az alkalmat, hogy Amerikával szemben nemzetközileg vámemeléssel éljenek. Az amerikai Dingley-Bill magasabb tarifával már legközelebb életbe lép, s ez okvetlenül retorziót fog maga után vonni, a mi csak az amerikai nyersterményekre kimérendő magasabb vámtarifában állhat. Ez a közös akció talán kifogja egészíteni azt az európai vámuinót, melyet a tengerentúli nyerstermékekkel szemben már régebben terveznek a kontinens gazdái, melyek egyelőre az európai államok nagyon is eltérő politikai és gazdasági érdekei miatt nem igen jöhet létre.

E kérdésekkel mindenestre foglalkozni kell s a gazdáknak jó előre tisztába kell jönniök azzal, hogy melyek azok a követelmények, melyeknek érvényesítése a viszonyok előnyös megváltoztatása céljából szükséges.

* Sertésvész ütött ki *Sukoró* községben eddig 2 drb. hullott el.

* **Hágai mezőgazdasági kiállítás.** A földművelésügyi miniszterium közlése szerint a „Société Hollandaise d'agriculture“ (Hollandiai mezőgazdasági társaság) fenállásának 50-ik évfordulója alkalmából folyó évi szeptember hóban Hágában mezőgazdasági kiállítást rendez, melynek lötenyészési, baromfitenyészési, mezőgazdasági (buza, zab és len), gyümölcsészeti, tejgazdasági (vaj és sajt), méhészeti, valamint mezőgazdasági gépészeti csoportjai nemzetközi jellegűek lesznek. Ugyanezen alkalomból hatásokkal és fogatok díjazása is fog tartatni, díjlovaglás, díjnguratás és előhajtással. A kiállítás résztvevni öhajtok bejelentéseiket augusztus hó 1-je előtt *P. F. L. Waldeck* társasági titkárhoz Loosduinbe (Hollandia) küldjék be.

* **A szállítási szerződés meghiusulása.** A magyar folyam- és tengerhajózási részvénytársaság igazgatósága a bolgár kormányval ha-onló szerződés megkötésén fáradozott, mint a milyen az osztrák dunagőzhajózási társasággal létezik. A bolgár kormány hozzájárult a szerződés megkötéséhez, de nagyobb előnyöket követelt, még pedig azt kívánta, hogy némely bolgár termények, mint tojás, bőrök s több kiviteli cikik 15%-al olcsóbban szállíttassék, kikerítve továbbá magának azon jogot, hogy egyik meghatalmazottja útján a társaság működését ellenőrizhesse és üzleti könyveibe betekintést nyerhessen; ennek ellenében hajlandó a bolgár kormány a beviteli bolgár czegeket a nevezett társaságnak ajánlani. A részvénytársaság ezen üzleti érdekeibe vágó feltételt nem fogadta el és a tárgyalás folytatását megszakította.

* **Magyar liszt Natalban.** *Durbani* konzulátus jelenti, hogy az utolsó időben kísérletek tettek Natalban a magyar liszt bevitelével. Eddig a szükségletet kizárólag Ausztrália és az Egyesült-Államok fedezték. A magyar liszt-szállítványok minőség tekintetében teljesen kielégítették a fogyasztók kívánságát. Könynyebb összeköttetések és közvetlen kirakodás mellett ez üzlet fejlődésre képes volna. Természetes, hogy első sorban az ár kérdése volna a határozó. Ezenkívül a magyar exporteuróknak több gondot kellene fordítani a tetszetősebb csomagolásra. Legjobban kelnek a 100 angol

tontos zsákok. Natalban már így szokták azt meg az ausztráliai és amerikai liszteknel s ennek a dolognak a figyelembe vétele nagyon megkönnyitene a magyar export állandóságát.

5440. sz./tk. 897.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székestehérvári kir. törvényszék mint teleggönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a székestehérvári egyházmegyei kegyes alapítványok pénztára végrehajtónak Pap Ferenczné és társai végrehajtást szenvedők ellen 400 frt tölke s jár. iránti végrehajtási ügyében a székestehérvári kir. törvényszék területén levő Székestehérvárott fekvő és a székestehérvári 5470. sz. betétben az I. s II. sorszám és 5356. 5357. hr. sz. a. felvett birtokra 442 frt 20 kr. kikiáltási árban a végrehajtási árverés elrendeltetett és annak megtartására határidőül 1897. évi Julius hó 30-ik napjának d. e. 9 órája ezen kir. törvényszék könyvi hatósága helyiségében (Megyeházban) kitűzetik azon hozzáadással, hogy a fennebb körülírt ingatlan a kikiáltási áron alul el nem adható.)

A felülírtérv tevőn kívül árvezzeni öhajtok tartoznak az ingatlan becsarának 10%-át mint bánatpénzt készpénzben, vagy az 1881. évi 48. t.-cz. 42. §-ában jelelt árfolyammal számított övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Sz.-Fehérvárott, 1897. Junius hó 15-én.

A kir. tvszék tkvi hatósága.

Kovács,
kir. tvszéki bír.

Házelasás.

Székesfejérvárott, Kossuth-utca (Pósta-épülettel szemben) 7. és 8. számú egy egyemeletes, részben kétemeletes ház

**jutányos árért,
kedvező feltételek
mellett
szabad kézből eladó.**

Tudakozódni lehet ugyanott a háztulajdonosnál.

Apró hirdetések.

E rovatban közzét egy-egy hirdetésnek, ha lakcím nincs kitéve 4 soros terjedelemben egyszeri közlésre 30 kr. Minden további sor 4 kr. — Ha az apró hirdetés 6-szor vagy ennél többször adatik fel, megjelenésenként 20 kr-rt vételek föl.

Értésítéseket ájtalanul ad a kiadóhivatal bárkinek, vidéki levelekre, ha 6 kros váltás-bélyeg mellékeltek váltással.

LAKATOS MÜHELYBE

egy tanuló felvétetik. Czim megtudható a kiadóhivatalban.

JÓ MELLEKKERESETRE

tehet szert fiatal ember, a ki gyorsírásati jegyzetek rendes írással való lemásolására vállalkozik. Ajánlatokat elfogad a szerkesztőség.

KERESTETIK

bérbevételre egy rövid kis zongora vagy pianó a július és augusztus hónapokra. Bérbevevő személye iránt felvilágosítást a szerkesztőség ad.

ELADÓ HÁZ.

Egy három lakásból álló ház eladó. Van benne egy utcai lakás három szoba, üveges folyosó, konyha, kamra, pince, padlás s ezenkívül két udvari lakás, mely I-I szobából, konyhából, kamrából áll. Van udvara és termőképes szőlővel beültetett kertje. Tudakozódhatni a kiadóhivatalban.

NYILT-TÉR. *)

Krondorfi Savanyuviz

KELLEMES IZE MIATT
UGY MINT ASZTALI VIZ,
DE LEGINKÁBB MINT

gyógyviz

tüdő, gyomor és
vizhólyag bántalmaknál
sikeresen használtatik.

Székesfehérváron kapható:

Kovács Pál és Taubler Béla uraknál.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

FIGYELMEZTETÉS!

Van szerencsém a mélyen tisztelt iparos urak becses tudomására adni, hogy lack gyártmányaink a legelismertebb és fülálmulhatlan jó minőségű az összes angol gyártmányok között.

Egyedüli főraktárunkat

IFJ. TÖGL GYULA

fűszer-és festékkereskedésébe

helyeztük át úgy a város, mint a megye részére.

Kérjük a t. vevő közönség gyakori bevásárlását.

Tisztelettel

Nobles és Hoare.

Csak csekély

HAVI RÉSZLETFIZETÉSRE
kaphatók!

Legújabb divatu tavaszi-gallérok és kabátok.
Kész férfi- és gyermekruhák
minden nagyságban. Kanavász, vászon és minden e szakmába vágó
cikkek, valamint
ingek, gallérok és lábravalók, nap- és esernyők dus választékban.
— Nagy raktár asztal- és futó-szőnyegekben. —

LŐWY ADOLF + + + + +
+ + + + + **SZ-FEHÉRVÁR.**
(Felmayer mellett.)

TELJES VENTYASSONYI FELKÉNTETET ENYÁLLALOK.

|| OSZEPAT HAVI RÉSZELETFIZETÉSRE ||

A balatontavi gőzhajózási részvény-társaság MENETRENDJE.

Érvényes 1897. évi július 1-től augusztus 31-ig.

Az állomások nevei mellett balról álló időadatok lefelé, a jobbról állók pedig alulról felfelé olvasandók. — Az éjjeli idő este 6⁰⁰ órától reggeli 5⁰⁰ perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhúzásával van kitüntetve.

Siófok—Balatonfüred—Almádi—Kenesse és vissza

naponkint		Állomások Középeurópai idő		naponkint	
615	650	230	ind Budapest k. p. u. érk	1040	450
640	730	235	" Budapest d. v. "	1014	432
1093	948	506	" Kanizsa d. v. "	124	124
		702	évk Siófok d. v. "	ind 754	1027
		552			1226
910	1050	815	ind Siófok gőzhajó érk	715	1010
910	1205	925	" B.-Füred " "	615	915
	1245	x800	" Alsó-Eörs " "	x510	x445
	105	*1025	" Almádi " "	*445	415
		635			
		csak kedd és szerda			
		*1100	évk Kenesse " "	ind *410	
					*345

Kenesse—Almádi—Siófok—Balatonfüred—Balatonföldvár—Boglár—Révfülp—Badacsony—Keszthely és vissza

naponkint		Állomások Középeurópai idő		naponkint	
410	445	ind Kenesse gőzh. érk	1100	135	
530	1200	" Almádi " "	1100	105	
600	635	" Siófok " "	950	1240	1240
	105	" B.-Füred " "	850	1140	1140
		" B.-Földvár " "	1100	925	
x785	x205	x630	" Boglár " "	x1040	x1040
910	340	810	" Révfülöp " "	610	910
940	410	840	" Badacsony " "	540	840
1040	515	940	" Keszthely " "	445	745
1240	700	1130	évk Keszthely " "	300	600

Boglár—Révfülp—Badacsony és vissza

naponkint		Állomások Középeurópai idő		naponkint	
615	650	230	ind Budapest k. p. u. érk	1040	450
640	730	235	" Budapest d. v. "	1014	432
1119	1027	506	" Kanizsa d. v. "	1145	124
	1140	635	évk Boglár d. v. "	ind 711	1120
		632			1080
785	1150	415	ind Boglár gőzhajó érk	630	1010
805	érl. 1290	415	" Révfülöp gőzhajó "	600	
	ind. 1290	755			555
		csak szerda és vasárnap			
		855	évk Badacsony gőzh. ind	500	910
900	180				215

Jelmagyarázat:

x Feltételes ladik állomás kedvező időben.
* Csak július hó 1-től

Áru- és teherszállítás minden irányban az egész tavon.

Kirándulók és nagyobb társaságok számára előleges bejelentés után külön hajók állnak rendelkezésre. Menetrenddel és egyéb felvilágosítással szívesen szolgál a budapesti igazgatóság (V. kerület Arany János-utca 7. szám) vagy a hajóskapitányok.

SCHUBERT és SCHLESINGER

divatáruháza

SZÉKESFEJÉRVÁR, NÁDOR-UTCZA. — ALAPITTATOTT 1853.

Az előrehaladott időny miatt

összes raktáron levő áruink mélyen leszállított, olcsó árban adatnak el:

kitűnő mosó kelmék métere	16—20 krig	jó mosható atlas-satin métere	30—34 krig	duplaszéles ruhakelme mtré	32—38 krig
kitűnő francia batistsz	25—28 krig	francia de lainek	34—42 krig	divatos selymek	50—60 krig

Mosó-, szövöt- és selyemmaradékok minden elfogadható áron.

A legutóbbi időnyről visszamaradt confectió-cikkek: gallérok, kabátok, cepek potom olcsó árban.

Mintagyűjtemények, képes árjegyzékek vidékre kívánatra bérmentve küldetnek.

Saját műterem női toilettek elkészítésére és menyasszonyi kelengyékre.

Vendéglő áthelyezés.

Alulírott tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy Galamb utcában levő vendéglőmet áthelyeztem

Gyümölcs-utca 13. sz. házba

A mikor ezt tudatom a nagyérdemű közönséggel, egyttal továbbra is kérem becses pártfogását.

Kiváló tisztelettel

Németh Gusztávné.

779/97.

Árverési hirdetés.

A somlyó-vásárhelyi vallás alapítványi uradalom ezennel közönségre teszi, miszerint a tulajdonához tartozó Kenese-Vörösberényi parti 6173. 1570/1600. holdas Balaton vízterületén gyakorolható halászati jog a kenesei halászlakkal, jégveremmel és a Balaton-parton levő két halász gunyhóval együtt 1897. november 1-től 1899. év december hó végéig terjedő időre az alólírt felügyelőség hivatalos helyiségében 1897. augusztus hó 19-én délelőtt 10 órakor megtartandó zárt ajánlatú árverésen haszonbérbe adni fog.

Miről versenyezni kívánók azzal értesítetnek, hogy magyar nyelven írt zárt, 50 kros bélyeggel és 202 frt 50 kr bánatpénzzel ellátandó ajánlataikat, melyekben a beigérendő évi bérösszeg számmal és betűvel, tisztán és olvashatóan kiírandó, s kijelentendő, hogy ajánlattétől a bérleti feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti, — a mondott nap délelőtt 10 óráig benyújthatják, mivel későbbben érkező, távirati vagy utó-ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A versenyzők közötti szabad választási jog a nagyméltóságu magy. kir. vallás- és közokt. ministeriumnak tartatik tenn

A bérleti feltételek az alólírt felügyelőségnél a hivatalos órák alatt, — az ünnepnapok délutánját kivéve — betekintheők. Somlyó-Vásárhely, 1897. július hó 9-én.

A m. kir. közalap. gazd. Felügyelőség.

ALAPITTATOTT 1871.

ALAPITTATOTT 1871.

SZÁMMER IMRE

könyvnyomdája (gőzerővel)

KÖNYVKÖTÉSZETE

ÉS LEVÉLBORÍTÉK-GYÁRA

SZÉKESFEJÉRVÁROTT.

Készít minden néven nevezendő

KÖNYVNYOMDAI MUNKÁKAT.

Raktárt tart kész nyomtatványokból:

Városi és községi előjárók és árvaatyák számára. Szolgabírói hivataloknak. Ügyvédek, járásbírók és végrehajtók részére. Róm. kath. és ref. lelkesi hivatalok számára. Takarékpénztárak, segély-egyletek, kaszinók és olvasókörök részére. Uradalmak, bérlok és gazdák számára. Gyógyszertartulajdonosok részére. Kereskedők, iparosok és ipartársulatok számára. Szállodatulajdonosok és vendéglősök számára.

Továbbá:

IRÓPAPIROK, LEVÉLBORÍTÉKOK és LEVÉLPAPIROKBÓL

nevelésben

IRODAI SZEREKBŐL:

tinták, írónok, valódi aczet- és riasztott tollnyelék, pecsétviaszok s több effélekbeni jutányos árak mellett!

Magán- és köz- és látogató-jegyek díszesen!

BUTOR

raktáromat, kárpitos és asztalos műhelyemet május hóban

Kossuth-utca 18. szám alá helyeztem,
egyszersmind megnagyobbítottam.

Idáig nem létező olcsó árakon kaphatók:

Háló, Ebédlő, Szalon, Iroda és minden lakosztály berendezések;
Egyes szekrények, és ágyak, magas dívánok, ottománok, tükrök, képek, hajlított székek, asztalok, karnisok, összecukható fotel, és szekrény ágyak.
Lószőr, afrik, és ruganyos madracok méret szerint pontosan készíttetnek.

Kézimunkák mondérozása izléses kivitelben.

Tapétázások jótállás mellett.

Rajzokkal és költségvetéssel díjtalanul szolgálók.

IFJ. FÜSTER IMRE

Székesfehérvárott, Kossuth-utca 18. szám.

Nyomatott Számmar Imreéül, Székesfehérvárott.